

Birke- og Underviisningsministeriets Side fastholdt nogen Modstand ligeoverfor den nye Paragræf, der ſaaledes er ſat ind. — Jeg har allerede havt Leilighed til at nævne, at Lovforſlagets § 10, angaaende Marſtal, ogſaa er en ny Paragræf. Det er ved den beſtemt, at Handelspladsen Marſtal i de første 8 Aar ſkal være fritagen for at ſvare nogen Forhøiſſe af ſin hidtilværende Bygningſgift. Efter de economiſke Forhold, der finde Steb i Marſtal, maa det viſnu erkjendes, at Bygningſgiftens Forøgelse, kunde blive trykſende for Handelspladsen. Man kan ganſke viſt ikke undgaæ, at en ſaadan almindelig Omordning ſom den, der her ſkal foregaae, falder med et ſtørre Tryk paa enkelte Steber, end man kunde ønske. Efter de Opgjørelſer, jeg har labet foretage for Marſtals Vedkommende, har det viſt ſig, at det vil være den Plef af de incorporatede Diſtrict, der ſtærkeſt vilde komme til at føle Trykſet af den nye Ordning, og at den ikke vilde kunne undgaæ at ſaae en, om end ikke ſtor, Forhøiſſe i ſin Skattebyrde, imod hvad der hidtil har fundet Steb. Da det nu er en Fremgangsmaade, ſom man flere Gange har benyttet i vor Lovgivning, at give en Commune en Rettelse for en vis Række af Aar, har jeg troet, at det var en Maade, hvorpaa man ogſaa paa dette Punkt kunde udjævne den Ulighed, der vilde opſtaa, og jeg kan derfor ikke have Noget imod den Beſtemmeſe, at der i de første 8 Aar ikke ſkal ſvares Mere i Bygningſgift i Marſtal, end der hidtil er ſvaret, og at denne Afgifts Forhøiſſe først ſkal indtræde efter dette Tidrumms Forløb. — Endnu er der ved § 12 indført en Præſcriptionsfriſt med Henſyn til Afdgangen til at ſøge Domſtolenes Mellemkomſt, navnlig for de Eiendommers Vedkommende, ſom tidligere have været Domainer, med Henſyn til hvilke idetmindſte nogle af deres Beboere troe at have viſſe Rettigheder, ſom de kunne gjøre gjældende ligeoverfor Statskaſſen. Der er ikke ved Paragræphen tillagt Domſtolene nogen anden eller ſtørre Competence end den, de iſølge Forholdenes Natur og iſølge den i Slesvig beſtaaende Ret allerede havde, men jeg maa anſee det for henſigtsmæſſigt og rigtigt, baade for de Vedkommende ſelv og for Statskaſſen, at de Controverſer, ſom kunne

ubvilke ſig af diſſe Forhold, ſaae en Ende, og det ſynes mig i ſaa Henſeende at være ganſke paſſende at give en Friſt af 3 Aar; Terminen til at kunne bringe ſlige Kræv for Domſtolene er foreſlaaet at ſtulle udløbe den 1ſte April 1870. — Alle de Forandringer, der ſaaledes ere foregaaede i Lovforſlaget, ere ikke af den Beſtaffenhed, at jeg ikke ſkulde tilraade det høie Thing at vedtage det i den Form, hvori det nu foreligger.

Da Ingen hderligere begjærede Ordet, gif man til Afſtemning, hvorved Lovforſlaget endeligt vedtoges eenſtemmigt med 37 Stemmer.

Formanden: Lovforſlaget vil nu blive tilſtillet Conſeilspræſidenten.

Den næſte Sag paa Dagsordenen var: Førſte Behandling af „Forſlag til Lov om en foreløbig Bevilling for Finantsaaret 1867—68“. (Lovforſlaget findes i Tillæg A. Sp. 2378—79).

Da Ingen begjærede Ordet, fattes Sagens Overgang til 2den Behandling under Afſtemning og vedtoges eenſtemmigt med 36 Stemmer.

Formanden: Da det maa anſees for uſtelligt, at dette Lovforſlag bliver hurtigt fremmet, vil jeg ſætte det paa Dagsordenen for et Møde paa Mandag, ſaaſremt Thinget dertil giver ſit Samtykke. Jeg bemærker dette med Henſyn til Indgivelsen af mulige Endringsforſlag.

Man gif derpaa til den følgende Sag paa Dagsordenen, ſom var: Førſte Behandling af „Forſlag til Lov om Vederlag for Contoirudgifter til Embedet ſom Birke dommer og Skriver paa Samsø.“ (Lovforſlaget findes i Tillæg A. Sp. 2385—86).

Da Ingen begjærede Ordet, fattes Sagens Overgang til 2den Behandling under Afſtemning og vedtoges ved Navneopraab, ſom Formanden